

Overdenking over Jesaja 53:4-5

Onze zonden en ziekten droeg Hij

1^e lied: Mijn God, mijn God, waarom verlaat U mij? - Psalm 22: 1,2 (DNP)

- 1 **Mijn God, mijn God, waarom verlaat U mij? / Waarom gaat U aan mijn geroep voorbij? / Ik smEEK voortdurend: ‘Red mij, maak mij vrij.’ / Niets laat U horen. / Mijn rusteloze klagen gaat verloren. / Ik smacht naar U, die bij uw volk wilt wonen. / Heilige Heer, die op ons lied wilt tronen - waar blijft U nu?**
- 2 **Ons voorgeslacht verlost U altijd; / zij hielden vast aan uw betrouwbaarheid en zonder uitstel heeft U hen bevrijd / wanneer zij baden - / maar ik ontvang geen kruimeltje genade. / Veracht, bespot kruip ik over de aarde. / Ik ben een worm, zo zwak en zonder waarde, / zo zonder God.**

Bijbel: Jesaja 53: 1-8 (NBV21) *De lijdende dienaar van de HEER*

- 1 Wie kan geloven wat wij hebben gehoord?
Aan wie is de macht van de HEER geopenbaard?
- 2 Als een loot schoot hij op onder Gods ogen, als een scheut uit dorre grond.
Onopvallend was zijn uiterlijk, hij miste iedere schoonheid,
zijn aanblik kon ons niet bekoren.
- 3 Hij werd veracht, door mensen gemeden, hij was een man die het lijden kende en met ziekte vertrouwd was, een man die zijn gelaat voor ons verborg en door ons werd verguisd en geminacht.
- 4 **Maar hij was het die onze ziekten droeg, die ons lijden op zich nam.**
Wij echter zagen hem als een verstoteling, door God geslagen en vernederd.
- 5 **Om onze zonden werd hij doorboord, om onze wandaden gebroken.**
De straf die hij onderging bracht ons vrede, zijn striemen gaven ons genezing.
- 6 Wij dwaalden rond als schapen, ieder zocht zijn eigen weg;
maar de wandaden van ons allen liet de HEER op hem neerkomen.
- 7 Hij werd mishandeld, maar verzette zich niet en deed zijn mond niet open.
Als een schaap dat naar de slacht wordt geleid,
als een ooi die stil is bij haar scheerders deed hij zijn mond niet open.
- 8 Door een onrechtvaardig vonnis werd hij weggenomen.
Wie van zijn tijdgenoten heeft er oog voor gehad?
Hij werd verbannen uit het land der levenden,
om de zonden van mijn volk werd hij geslagen.

Overdenking: **Onze zonden en ziekten droeg Hij** (Jes. 53: 4-5)

5 jaar geleden was de wereld in de ban van corona. Wat een paniek was er toen. Mensen werden in grote getale opgenomen in het ziekenhuis. TV-beelden van ernstig zieke mensen, die aan de beademing lagen, riepen veel gevoelens op. Net als nu de beelden van de oorlogen in Oekraïne en in de Gazastrook. Heftig zijn de reacties en emoties: boosheid, verontwaardiging en ook medelijden: waarom moeten die mensen, die kinderen dat allemaal meemaken? Doe wat!

Gevoelens van **medelijden**. Die kunnen ook bovenkomen, als je **Jesaja 53** leest. Het zijn woorden die 7 eeuwen voor Christus' geboorte klonken als troost. Troost voor het volk van God, dat in ballingschap was in Babel. Dat hadden ze aan zichzelf te wijten: ondanks waarschuwingen luisterden ze niet naar God. Wat eerder al met het 10-stammenrijk gebeurd was, gebeurde nu ook met Juda en Jeruzalem: ingenomen door de koning van Babylonië, de tempel verwoest en het volk weggevoerd - zoals Rusland dat doet met mensen in bezet Oekraïne. Jesaja heeft eerst geschreven over Juda's schuld en Gods boosheid. Maar vanaf hf. 40 verandert de toon van God tegen zijn volk. Hij troost zijn volk met uitzicht: mijn messias (gezalfde), mijn dienaar komt! Alleen niet met gelikte presentatie en grootse prestaties, maar als iemand die lijden draagt en er genezing door brengt.

Die oude woorden van Jesaja 53 passen in onze Veertigdagentijd, op weg naar Goede Vrijdag en Pasen. Bij de woorden: *"Hij werd om onze zonden doorboord, om onze wandaden gebroken"* (v. 5), denken we aan onze Heer Jezus Christus, aan zijn lijdensweg, vooral aan het einde van zijn aardse leven..

Als je Jesaja 53 leest én daarbij denkt aan Jezus, krijg je medelijden met Hem.

Wat erg, dat Hij *"veracht en geminacht werd, dat Hij het lijden kende"*. (v. 3)

Wat erg dat Hij alles moest doorstaan: pijn, geseling, een vreselijke kruisdood.

Waarom moest Hij dat allemaal meemaken? We zijn begaan met Hem.

En toch... **Klopt het woord 'medelijden' wel?** Nee, eigenlijk niet.

Beter dan medelijden te hebben met onze Heer is 't om naar onszelf te zien.

Om óns en ónze fouten en zonden kwam Hij en leed Hij.

Jesaja heeft 't al over Jezus als Messias, ver voordat Hij naar de aarde kwam.

Hij is de Verlosser, die in zijn *genade en liefde* naar ons toekwam om te lijden.

Hij wilde sterven voor zijn volk, voor ons, ja, voor mij.

Dat confronteert ons ook met ons eigen aandeel, onze eigen zonden.

Jesaja doet dat ook én sluit zichzelf erbij in: **"Om ónze zonden werd hij doorboord (...) Onze wandaden kwamen op hem neer. (...) Om de zonden van mijn volk werd hij geslagen."**(v. 5,6,8). **Waarom** al dat lijden, die straf voor de dienaar? **Om ons!**

In Jesaja 53 ontmoeten we de HEER, de hoge, heilige God!

Zelfs engelen, die heilige wezens, bedekken hun gezicht voor God, zo heilig is Hij.

Wie van ons kan met goed fatsoen zeggen: ‘Deze God durf ik wel te ontmoeten’?
Wie kan God recht in de ogen kijken en zeggen: ‘Ik had U lief en gehoorzaamde’?

Nee, ik durf dat niet. Daarvoor neem ik Gods heilige verontwaardiging over de zonden van zijn volk – over mijn eigen zonden – veel te serieus.

Zeker, ik voel de neiging om me te verontschuldigen. Maar mij/ons past bescheidenheid en verwondering: **Hij deed ’t, Hij leed ’t om mij!**

Daarin neemt God mijn zonden, onze dwalingen serieus. Hij is *rechtvaardig!*

Maar Godzijdank, Hij is ook barmhartig en vol genade. Daarom hoef ik niet zelf mijn zonden en Gods straf te dragen, maar doet Gods dienaar dat: messias Jezus.

Hij werd **veracht en verguisd, geminacht en mishandeld** – denk aan soldaten die Hem sloegen. Hij vergold geen kwaad met kwaad, deed zijn mond niet open. (v. 3,7)

Als een schaap werd Hij naar de slacht geleid: het Lam van God verzette zich niet.

Hij werd **doorboord**. Letterlijk, door spijkers in z’n handen, de speer in z’n zijde. Ook *figuurlijk*, in z’n hart, vanwege Gods toorn over ons kwaad.

Hij werd **gebroken**. Drie uur lang verliet God zijn enige, eigen Zoon aan het kruis. De Onschuldige riep uit: “*Mijn God, mijn God, waarom hebt U Mij verlaten?*” (Ps. 22).

De vrolijke ruil: Hij voor mij!	
Jezus Christus:	opdat wij:
Werd gestraft	vergeving ontvangen
Werd verwond	genezing ontvangen
Werd tot zonde gemaakt	Zijn gerechtigheid ontvangen
Stierf onze dood	eeuwig leven ontvangen
Werd arm voor ons	rijk zouden worden
Droeg onze schande	zouden leven in Zijn heerlijkheid
Verdroeg de duisternis	mogen leven in het licht
Werd tot een vloek gemaakt	gezegend worden

Het evangelie is dat ik mag zeggen:

Hij hing daar in mijn plaats!

Luther noemde dat de ‘**vrolijke ruil**’ en iets daarvan horen we ook bij het avondmaal:

Hij liet zich boeien om ons vrijuit te laten gaan. Hij werd bespot, zodat wij niet meer te schande gemaakt zouden worden.

Onschuldig werd Hij veroordeeld, zodat wij, schuldigen, zouden vrijgesproken worden.

Hij droeg onze vloek, zodat wij gezegend worden. Zijn dood geeft mij eeuwig leven.

Zijn godverlatenheid maakt dat ik nooit meer door Hem verlaten worden.

Wat een machtige troost. Voor ons allen, ieder in onze eigen omstandigheden.

Een troost, ook als je gezondheid hapert. Want Jezus droeg ook **onze ziekten!** (v. 4)

Alles wat u / ons bij de dokter of in het ziekenhuis brengt, is Hem bekend.

Hij genas velen, en neemt ook nu onze ziekten en kwalen op zich. Denk daar aan, als u eronder gebukt gaat. En geloof: Hij droeg en draagt ze ook voor mij, met mij.

Zullen we gelóven, wat we opnieuw weer gehoord hebben. En dankbaar zingen:

“Dank, mijn Heiland, voor uw lijden, voor uw bitt’re bange nood,
voor uw heilig, biddend strijden, voor uw trouw tot in de dood.”

Amen

2^e lied: Jezus, leven van mijn leven - Gezang 89 (GKb 2006/ iets door mij bewerkt)

1 Jezus, leven van mijn leven, / Jezus, dood ook van mijn dood,
die voor mij U hebt gegeven / in de bangste zielenood,
opdat 'k weten zou in 't sterven / dat ik 't leven mag beërven.
Duizend, duizendmaal, o Heer, / zij U daarvoor dank en eer.

2 U, o Jezus, hebt gedragen
lasteringen, spot en hoon,
bent gebonden en geslagen,
U, uw Vaders eigen Zoon,
Om van schuld en eeuwig lijden
mij, een zondaar, te bevrijden.
Duizend, duizendmaal, o Heer,
zij U daarvoor dank en eer.

4 Dank, mijn Heiland, voor uw lijden, / voor uw bitt're bange nood,
voor uw heilig, biddend strijden, / voor uw trouw tot in de dood.
Voor de wonden U geslagen, / voor het kruis door U gedragen,
voor de redding door mijn Heer, / zij U eeuwig dank en eer.

Gebed

Dank U, Heer, dat U onze zonden en ziekten, onze vragen en moeiten draagt.
Dank, dat ik mijn verdriet en pijn, twijfels en worstelingen vrijuit kan delen met U.
Bij U hoef ik me niet flinker voor te doen; bij U mag ik zijn zoals ik ben en me voel.
U begrijpt mij, als er nog geen woord over mijn lippen komt.

Voor uw genade, voor die vrolijke ruil, voor Jezus, mijn Heer, dank ik U.
Ik ben niet meer dan een pootjebader aan het strand bij de oceaan van uw liefde.
Dank, mijn Heiland, dat U ons in de nood van de wereld zo nabij wilt komen.
Dank U, dat uw verlatenheid de weg gebaand heeft naar het hart van Vader.
Daardoor laat U mij nooit in de steek, ook al ervaar ik dat soms wel zo.

Laat de vrede van Christus ons genezen, als eenzaamheid of verdriet mij kwelt.
In U vindt mijn hart weer vreugde – *de vreugde die U, Heer, geeft, is mijn kracht.*
(Nehemia 8:10)

Sterk mij en wie mij lief zijn in de week die voor ons ligt.
Sterk allen die te lijden hebben onder oorlog en onrecht, onder leugen en bedrog.
In Jezus' naam bid ik dit.
Amen